

Az egyházi év nagyböjti időszakában Jézus feltámadásának ünnepére készülünk, amelyet megelőző nagypénteki szenvedése és kereszthalála.

Elgondolkodtató, hogy Jézus mennyire tudatosan készült erre az áldozat-hozatalra. Azon túl, hogy neki is szüksége volt ennek vállalására, akkori és mai tanítványait is felkészítette arra, hogy a Sától megfertőzött világban a Szentháromságos Szeretet sorsa az elutasítás és az üldözés lesz, egészen a vértanúságig. Jeruzsálembé tartva háromszor is beszélt apostolainak a saját erőszakos haláláról és követői hasonló sorsáról.

Istennek ez a csak emberi szemmel nézett „esztelen” szeretete minden elképzelést felülmúl. Az Atyaisten számos negatív tapasztalat ellenére – hiszen választott népe minden Lélektől vezetett prófétáját meggyilkolta – bízott az emberben, hogy lesznek olyanok, akik csatlakoznak Fia Országához.

Jézus ezzel a példabeszédével megtérésre hívta fel hallgatóit. Gyilkos szándékuk megváltoztatásának reményében bízva szembesítette őket a szőlősgazda szeretetével. A benne szereplő gazdaemberrel szemben őbenne nyoma sincs a bosszúnak, a büntetésnek. A gonosz szőlőműveknek le kellene vonniuk a következtetést: amennyiben nem hallgatnak rá, saját magukat ítélik el. Hiszen a Mester a szeretet Istenének képét hiteltelenné tette volna, ha azonosul a büntető, bosszúálló szőlősgazda képével.

A Zsoltárok könyvében említett, először félredobott, majd ezután szegletkővé lett építőanyag sorsával kinyilvánította győzelmének reményét. Így figyelmeztette vesztükre leendő gyilkosait, valamint majd más népek Őhöz történő, gyümölcstermő csatlakozására.

A szeretetnek ma is vállalnia kell ezt a kockázatot. Jézus bátorságával és Lelkének erejével győzhetjük le magunkban és kapcsolatainkban a gyilkos indulatokat, és szállhatunk szembe minden erőszakkal, békétlenséggel.

A Szentlélek itt és ma minket küldd prófétai lelkülett, hogy hirdessük kortársainknak: elveszíti Isten Országát az a nép, amely nem vállal gyermeket, lemond keresztény örökségéről, és a bosszúra épülő életstílusával „megöli” magában és embertársaiban a jézusi életet.

Mindezek tudatosításával válaszoljak magamnak:

Töreksem a gyümölcstermő életre?

Sikertelenségeim ellenére sem mondok le küldetésemről?

Minden támadással szemben merek-e bízni a szeretet végső győzelmében?

Várnai László, Nagykanizsa